

Tillatelse

for

Sør-Trøndelag Kraftselskap

TIL UTBYGGING AV SKJERLIVATN KRAFTVERK, SAMT OVERTAKELSE AV REGULERINGSKONSESJONENE I VIKVASSDRAGET

(MEDDELT VED KONGELIG RESOLUSJON AV 29. SEPTEMBER 1989)

Ved kongelig resolusjon av 29. september 1989 er bestemt:

1. I medhold av lov om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m. v. av 14. desember 1917 nr. 16 gis Sør-Trøndelag Kraftselskap tillatelse til erverv av fallrettighetene for det planlagte Skjerlivatn kraftverk i Vikvassdraget, samt erverv av fallene for Vik kraftverk begge på vilkår som er i samsvar med Olje- og energidepartementets foredrag av 29. september 1989.
2. I medhold av vassdragsloven av 15. mars 1940 § 62 gis Sør-Trøndelag Kraftselskap tillatelse til å foreta de nødvendige ekspropriasjoner i forbindelse med utbyggingen av Skjerlivatn kraftverk på de vilkår som er innlagt i ovennevnte foredrag.
3. I medhold av vassdragsreguleringsloven av 14. desember 1917 nr. 17 får Sør-Trøndelag Kraftverk tillatelse til å få overført til seg reguleringskonsesjonene for Vikvassdraget som tidligere var gitt til Osen og Roan Kraftlag ved kgl. res. av 3. februar 1956 og av 20. desember 1957, på de vilkår som er foreslått i ovennevnte foredrag.
4. Videre fastsettes endret manøvreringsreglement for den samlede regulering av Vikvassdraget i samsvar med ovennevnte foredrag.

Vilkår

for tillatelse for Sør-Trøndelag Kraftselskap til utbygging av Skjerlivatn Kraftverk, samt overtakelse av reguleringskonsesjonene i Vikvassdraget.

(Fastsatt ved kgl. res. av 29. september 1989.)

1.

(Konsesjonstid)

Konsesjonen gis på ubegrenset tid.

Vilkårene for konsesjonen kan tas opp til alminnelig revisjon etter 50 år. Hvis vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjonen innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jfr. konsesjonslovens § 10, post 2, siste ledd.

Konsesjonen kan ikke overdras.

De utførte reguleringsanlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Anlegget må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

(Konsesjonsavgifter og næringsfond)

Konsesjonæren skal betale en årlig avgift til staten av kr. 3,- pr. nat.hk., beregnet etter den gjennomsnittlige kraftmengde som de konsederte vannfallene etter den foretatte utbygging og regulering kan frembringe med den påregnelige vannføring år om annet og en årlig avgift til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer av kr. 8,- pr. nat.hk., beregnet på samme måte.

Fastsettelsen av avgiftene tas opp til ny prøvelse etter tidsintervaller som loven til enhver tid bestemmer.

Plikten til å betale disse avgifter inntreter etter hvert som vannkraften tas i bruk. Avgiftene har samme pantsikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares rente som fastsatt i medhold av lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3, første ledd.

Konsesjonsavgiftsmidlene danner et fond som etter nærmere bestemmelse av kommunestyret skal anvendes til fremme av næringslivet i kommunen.

Vedtektene for fondet skal være undergitt godkjenning av Kommunaldepartementet.

3.

(Kontroll med betaling av avgift m. v.)

Nærmere bestemmelse om betaling av avgifter etter post 2 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 18, kan med bindende virkning fastsettes av Olje- og energidepartementet.

4.

(Byggefrister m. v.)

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år fra konsesjonens datum og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år. Under særlige omstendigheter kan fristene forlenges av Kongen.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

For hver dag noen av disse fristene oversites uten tillatelse fra Olje- og energidepartementet, betaler konsesjonæren en mulkt til statskassen av kr. 300,-.

5.

(Bruk av norske varer)

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene fortrinnsvis anvende norske varer, for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig, herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen - samt til en pris som ikke med mer enn 10 % overstiger den pris med tillagt toll, som de kan fås for fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innenlandske arbeid og produserte materiale selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell - 10 % - i forhold til utenlandsk vare ikke der ved overstiges. Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 % av den utenlandske varepris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist om dette avgjøres spørsmålet av Olje- og energidepartementet.

Olje- og energidepartementet kan dispense-

re fra reglene om bruk av norske varer. Søknad om dispensasjon må på forhånd sendes til departementet med de opplysninger som er nødvendige.

Vilkårene skal praktiseres i samsvar med avtaler med fremmede stater som Norge er bundet av på dette området.

For overtredelse av bestemmelsene i denne post betaler anleggenes eier hver gang etter avgjørelse av Olje- og energidepartementet en mulkt av inntil 15 % av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

6.

(Forsikring)

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Olje- og energidepartementet kan dispensere fra denne bestemmelse.

7.

(Helsetjeneste m. v.)

Konsesjonæren er forpliktet til, når Sosialdepartementet forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, i anleggstiden helt eller delvis å dekke utgiftene til legehjelp for arbeiderne og funksjonærene ved anlegget og deres familier og til oppførelse eller utbygging av sykehus eller sykestue.

Hvis noen av arbeiderne eller funksjonærene omkommer ved arbeidsulykke i anleggstiden, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av Olje- og energidepartementet pålegges å sikre eventuelle etterlatte en øyeblikkelig erstatning.

8.

(Husrom for ansatte)

Konsesjonæren er i nødvendig utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene og deres familier sunt og tilstrekkelig husrom. Kommunaldepartementet kan gi nærmere bestemmelser om dette.

9.

(Forsamlingslokale, allmenndannende virksomhet m. v.)

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å sørge for midlertidig forsamlingslokale til bruk for arbeiderne og den øvrige befolkning som er knyttet til anleggene, eller, hvis Olje- og energidepartementet måtte finne det mer hensiktsmessig og ikke vesentlig dyrere, å delta i oppføring, utbedring eller nedbetaling av permanent forsamlingslokale, f. eks. samfunnshus.

Konsesjonæren skal stille inntil kr. 10 000,00 til rådighet for allmenndannende virksomhet og geistlig betjening etter Kirkedepartementets nærmere bestemmelse.

10.

(Godkjenning av planer, tilsyn m. v.)

Godkjenning av planer og tilsyn med utførelse og senere vedlikehold og drift av anlegg og tiltak som omfattes av denne post er tillagt NVE/Vassdragsdirektoratet. Utgiftene forbundet med dette dekkes av konsesjonæren.

Konsesjonæren plikter å legge fram for NVE/Vassdragsdirektoratet detaljerte planer med nødvendige opplysninger, beregninger og kostnadsoverslag for vassdragets utbygging. Arbeidet kan ikke settes igang før planene er godkjent. Anleggene skal utføres solid og skal til enhver tid holdes i full driftsmessig stand.

Innen en rimelig økonomisk ramme plikter konsesjonæren å planlegge, utføre og vedlikeholde hoved- og hjelpeanlegg slik at det landskapsarkitektoniske resultatet blir best mulig.

Kommunen skal ha anledning til å uttale seg om planene for anleggsveger, massetakk og plassering av overskuddsmasser.

Konsesjonæren plikter å skaffe seg varig råderett over tipper og andre områder som trengs for å gjennomføre pålegg som blir gitt i forbindelse med denne post.

Konsesjonæren plikter å foreta en forsvarlig opprydding av anleggsområdene. Oppryddingen må være ferdig senest 2 år etter at vedkommende anlegg er satt i drift.

Midlertidige hjelpeanlegg kan pålegges planlagt slik at de senere blir til varig nytte for allmennheten dersom det kan skje uten uforholdsmessig utgift eller ulempe for anlegget.

Ansvar for hjelpeanlegg kan ikke overdras til andre uten NVE/Vassdragsdirektoratets samtykke.

11.

(Veger m. v.)

Konsesjonæren plikter å erstatte utgifter til vedlikehold og istandsettelse av offentlige vegger, bruer og kaier, hvis disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede, samt erstatningens størrelse ved skjønn på konsesjonærens bekostning.

Veger, bruer og kaier som konsesjonæren bygger, skal kunne benyttes av allmennheten, med mindre Olje- og energidepartementet treffer annen bestemmelse.

12.

(Terskler m. v.)

I de deler av vassdragene hvor inngrepene medfører vesentlige endringer i vannføring eller vannstand, kan Olje- og energidepartementet pålegge konsesjonæren å bygge terskler (grunndammer), foreta elvekorreksjoner, opprensninger m. v. for å redusere skadevirkninger.

Terskelpålegget vil bygge på en samlet plan som ivaretar både private og allmenne interesser i vassdraget. Utarbeidelse av pålegget samt tilsyn med utførelse og senere vedlikehold er tillagt NVE/Vassdragsdirektoratet. Utgiftene forbundet med tilsynet dekkes av konsesjonæren.

Dersom inngrepene forårsaker erosjonsskader, fare for ras eller oversvømmelse, eller øker sannsynligheten for at slike skader vil inntreffe, kan Olje- og energidepartementet pålegge konsesjonæren å bekoste sikringsarbeider eller delta med en del av utgiftene forbundet med dette.

Arbeidene skal påbegynnes straks detaljene er fastlagt og må gjennomføres så snart som mulig.

13.

(Rydding av reguleringssonen)

Neddemmede områder skal ryddes for trær og busker på en tilfredsstillende måte. Generelt gjelder at stubbene skal bli så korte som praktisk mulig, maksimalt 25 cm lange. Ryddingen må utføres på snøbar mark. Avfallet fjernes eller brennes.

Dersom intet annet blir pålagt konsesjonæren, skal reguleringssonen holdes fri for trær og busker som er over 1,5 m høye, eller har over 5 cm stammediameter målt 25 cm fra bakken. I rimelig grad kan Olje- og energidepartementet pålegge ytterligere rydding.

Dersom vegetasjonen over HRV dør som følge av reguleringen, skal den ryddes etter de samme retningslinjene som ellers er angitt i denne posten.

Rydding av reguleringssonen skal være gjennomført senest 2 år etter første neddemning og bør så vidt mulig unngås lagt til yngletiden for viltet i området.

Tilsyn med overholdelsen av bestemmelse- ne i denne post er tillagt NVE/Vassdragsdi- rektoratet. Utgiftene forbundet med dette dekkes av konsesjonæren.

14.

(Naturforekomster, fornminner m. v.)

Konsesjonæren plikter i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper eller utgifter å unngå ødeleggelse av naturforekom-

ster og områder, når dette er ønskelig av vi- tenskapelige eller historiske grunner, eller på grunn av områdets naturskjønnhet eller ege- nart. Så fremt slike ødeleggelse ikke kan unngås, skal Direktoratet for naturforvaltning underrettes i god tid på forhånd.

Konsesjonæren skal videre i god tid på for- hånd undersøke om faste fornminner som er fredet i henhold til lov av 9. juni 1978 nr. 50, el- ler andre kulturhistoriske lokaliteter blir be- rørt, og i tilfelle straks gi melding om dette til vedkommende museum og/eller Riksantikva- ren. Viser det seg først mens arbeidet er i gang at det kan virke inn på fornminne som ikke har vært kjent, skal melding sendes med en gang og arbeidet stanses.

Om bestemmelsene i denne post gis ved- kommende ingeniører eller arbeidsledere nødvendig underretning.

15.

(Manøvreringsreglement m. v.)

Vannslippingen skal foregå overensstem- mende med et manøvreringsreglement som Kongen på forhånd fastsetter. Viser det seg at slippingen etter dette reglementet medfører sakadelige virkninger av omfang for allmen- ne interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredje- mann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendige.

En norsk statsborger som NVE/Vassdrags- direktoratet godtar, skal forestå manøvrering- en. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbe- gynnnes før reglementet er fastsatt.

For så vidt vannslippingen foregår i strid med reglementet, kan konsesjonæren påleg- ges en tvangsmulkt til staten av inntil kr. 1 000,00 for hver gang etter Olje- og energide- partementets nærmere bestemmelse.

16.

(Hydrologiske observasjoner, kart m. v.)

Konsesjonæren skal etter nærmere bestem- melse av Olje- og energidepartementet utføre de hydrologiske observasjoner som i det of- fentliges interesse finnes påkrevet og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige.

De tillatte reguleringsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle kart som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene, skal sendes Statens Kartverk med opplysning om hvordan målingene er utført.

17.

(Militære foranstaltninger)

Ved reguleringsanleggene skal det tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle uten at konsesjonæren har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Konsesjonæren må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anleggene som skjer i krigsøymed.

18.

(Konsesjonskraft)

Konsesjonæren plikter å avgi inntil 10 pst. av den gjennomsnittlige kraftmengde som de konsederte vannfallene etter den foretatte utbygging og regulering kan frembringe med den påregnelige vassføring år om annet til den kommune hvor kraftanlegget ligger eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner. Fordelingen av kraften bestemmes av Olje- og energidepartementet.

Pålegget om avgivelse av kraft kan etter begjæring av en interessert tas opp til ny avgjørelse etter 30 år.

Staten forbeholdes rett til inntil 5 pst. av den gjennomsnittlige kraftmengde.

Kraften kan kreves avgitt med en brukstid ned til 5 000 brukstimer årlig. Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter Olje- og energidepartementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningene eller fra ledningsnettet, hva enten ledningene tilhører konsesjonæren eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten denne er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres til vanlig pris i vedkommende forsynings- eller samkjøringsområde. Dersom det ikke er mulig å påvise noen slik pris, skal kraften leveres til selvkostende. Hvis den pris som således skal legges til grunn blir uforholdsmessig høy fordi bare en mindre del av den kraft vannfallene kan gi er tatt i bruk, skal kraften leveres til rimelig pris.

Uenighet om prisen avgjøres av Olje- og energidepartementet.

Konsesjonæren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig som uttak varsles kan forlanges oppgitt den brukstid som ønskes benyttet og dennes fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av departementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel.

Eventuell avgivelse av overskytende kraftmengder i henhold til endret pålegg etter 2. ledd kan bare kreves etter hvert som kraft blir ledig.

Unnlater konsesjonæren å levere kraft som er betinget i denne post uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 2,- pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anleggene for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

19.

(Fiske og vilt)

I

Konsesjonæren plikter å påse at han selv, hans kontraktører og andre som har med anleggsarbeidet og kraftverksdriften å gjøre, tar de nødvendige hensyn for å forebygge skader på vilt- og fiskebestandene som berøres av utbyggingen, reguleringene og den øvrige drift av anleggene. Herunder skal konsesjonæren i rimelig grad forebygge fare for tilslamming og annen forurensning av vassdragene.

II

Konsesjonæren plikter etter nærmere bestemmelse av Direktoratet for naturforvaltning:

- a. å sette ut yngel og/eller settefisk av det antall, de arter og stammer, den størrelse og kvalitet, og på den tid, sted og måte som måtte fastsettes,
- b. å sørge for fangst av stamfisk og dekke alle utgifter med klekking, oppføring og transport,
- c. å bekoste tiltak i Vikvassdraget, (tiltak som ikke omfattes av post 12, terskler m. v.) for å redusere skadevirkninger på fisket,
- d. å bekoste biotopforbedrende tiltak for viltet i det berørte området,
- e. å anordne sperregitter foran tappetunnelen og utløpet av kraftstasjonene,
- f. å bekoste fiskeri- og vilthiologiske undersøkelser, herunder langtidsundersøkelser og å delta i fellesfinansiering av større biologiske undersøkelser som omfatter de populasjoner som berøres av utbyggingene og reguleringene,
- g. å foreta utfiskinger (uttyninger) dersom reguleringene fører til overbefolkning eller forverring av de naturlige forhold.

III

Dersom det som følge av kraftutbyggingene og reguleringene oppstår skader som be-

rører vilt- og fiskebestandene i området, tilpliktes konsesjonæren utover det som er nevnt ovenfor å bekoste ytterligere tiltak som departementet eller den dette bemyndiger bestemmer, så fremt omkostningene står i rimelig forhold til det som derved vinnes.

IV

Alle utgifter forbundet med nødvendig kontroll og tilsyn med overholdelsen av ovenfornevnte vilkår eller pålegg gitt med hjemmel i disse vilkår, dekkes av konsesjonæren.

20.

(Forurensning)

Utbyggeren plikter etter vedkommende departements nærmere bestemmelser å utføre eller bekoste tiltak som er påkrevet for å avverge eller redusere virkning av forurensning som står i forbindelse med utbyggingen.

21.

(Tinglysing)

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Olje- og energide-

partementet kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringene kan medføre forpliktelser.

22.

(Kontroll med overholdelsen av vilkårene.)

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av Olje- og energidepartementet til kontroll med overholdelsen av de oppstilte vilkår.

Utgiftene med kontrollen erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere regler som fastsettes av departementet.

Gjentatte eller fortsatte overtredelser av postene 2, 18 og 22 kan medføre at konsesjonen trekkes tilbake i samsvar med bestemmelsene i ervervslovens § 26 og vassdragsreguleringslovens § 12, post 17.

For overtredelse av de i konsesjonen inntatte bestemmelser påløper en tvangsmulkt på kr. 1 000,- pr. dag eller kr. 5 000,- for hver overtredelse, såfremt det ikke er fastsatt annen straff for overtredelse av vilkåret. Mulkten kan inndrives ved utpanting.

Manøvreringsreglement

for den samlede regulering av Vikvassdraget i Osen og Roan herreder.

(Fastsatt ved kgl. res. av 29. september 1989.)

1.

Reguleringsgrensene er:

Øvre Skjerlivatn:

Øvre kote	255,0
Nedre kote	248,0
Reguleringshøyde	7,0 m

Nedre Skjerlivatn:

Øvre kote	240,5
Nedre kote	230,5
Reguleringshøyde	10,0 m

Øvre Vikvatn:

Øvre kote	110,0
Nedre kote	97,0
Reguleringshøyde	13,0 m

Granhølvatn:

Øvre kote	110,0
Nedre kote	102,0
Reguleringshøyde	8,0 m

Høydene refererer seg til en bolt ved et vannmerke ved Nedre Vikvatn som er gitt høyden 17,00. Kraftstasjonens golv har samme 0-plan høyden 21,65.

Reguleringsgrensene skal betegnes med faste og tydelige vannstandsmerker som godkjennes av Norges vassdrags- og energiverk.

2.

Kraftlaget plikter å avgi til den ved Nedre Vikvatn drevne mølle tilstrekkelig vann til de

tider den ellers – dvs. uten ovennevnte regulering – kunne drives.

3.

Ved manøvreringen skal has for øyet at vassdragets flomvassføring så vidt mulig ikke økes. Heller ikke må lavvannføringen nedenfor Nedre Vikvatn forminskes til skade for andres rettigheter. For øvrig kan vannslippingen foregå etter kraftvrkets behov.

4.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende departementet.

5.

Det skal påses at flomløp og tappeløp ikke hindres av is e. l., og at reguleringsanleggene til enhver tid er i god stand. Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Videre skal observeres og noteres, om det forlanges, regnmengder og temperatur m. v. Avskrift av protokollen skal, hvis det forlanges, ved hver måneds utgang sendes til Norges Vassdrags- og energiverk.

6.

Mulig tvist om forståelsen av dette reglement blir å avgjøre av vedkommende departement.

7.

Forandringer i reglementet kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.

I tillegg er det søkt om overdragelse av gjeldende reguleringskonsesjon for Orkla-Grana vassdraget. Ifølge ordlyden i vassdragsreguleringslovens § 14, pkt. 2 kan reguleringskonsesjoner ikke overdras. Dette er imidlertid alltid blitt fortolket og praktisert slik at forbudet kun gjelder særskilt overdragelse av reguleringskonsesjonen. Det er langvarig praksis for at reguleringskonsesjoner kan overdras når den som søker overdragelse disponerer de fall hvor reguleringene nyttes. Dette vilkåret er oppfylt i denne sak.

Gjennom energiloven er det lagt opp til at myndighetene skal kunne påvirke organisasjonsstrukturen i kraftmarkedet slik at denne er i samsvar med målsettingen om et effektivt kraftmarked. HEAS må på vanlig måte meddeles konsesjon for kraftomsetning. I omsetningskonsesjonen kan det fastsettes vilkår bl.a. om intern organisering og regnskap.

HEAS har nå organisert sin virksomhet i tre selvstendige resultatområder for henholdsvis produksjon, nett og marked. Denne omorganiseringen er i samsvar med de krav som kan stilles til vertikalt integrerte verk etter energiloven, og vil på denne måten fremme de forutsetningene som ligger til grunn for loven. HEAS har ikke inngått organisasjonsmessige bindinger som hindrer reell frihet for fritt kjøp og salg av kraft for de ulike resultatene i selskapet.

HEAS er et verdikalt integrert verk som eies av kommuner i Hedmark og Hedmark fylkeskommune. HEAS eier kraftverk i Hedmark fylke. HEAS har i realiteten hele tiden forvaltet fylkeskommunens andel i Kraftverkene i Orkla. Ved overføringen av andelen vil produksjonen i HEAS formelt øke med 375 GWh/år. HEAS har allerede inngått avtaler med Trondheim elektrisitetsverk og Nord-Østerdal kraftlag om salg av 60 pst. av andelen i Kraftverkene i Orkla. Overføringen fra Hedmark fylkeskommune får derfor liten betydning for HEAS stilling som verdikalt integrert verk. Overdragelsen til Trondheim Elektrisitetsverk og Nord-Østerdal kraftlag vil bli konsesjonsbehandlet på vanlig måte.

Olje- og energidepartementet

tilrår:

I medhold av lov om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. av 14. desember 1917 nr. 16 og lov om vassdragsreguleringer av samme dato nr. 17 får Hedmark Energi AS tillatelse til erverv av Hedmark fylkes 30 pst. andel i Kraftverkene i Orkla, og til å få overført til seg tilsvarende andel i tidligere gitt reguleringskonsesjon.

Tillatelsen gis på de vilkår som er inntatt i Olje- og energidepartementets foredrag av 29. november 1991.

38. Vatne Kraftverk

(Fristforlengelse - Nordaloverføringen)

Olje- og energidepartementets samtykke
4. desember 1991.

«Vi viser til Ørsta Elverks søknad av 7. juni 1990 om forlengelse av fristen for å starte byggearbeidene i forbindelse med Nordaloverføringen. Etter kraftverkets opplysning skal arbeidet settes igang 1. juli 1992.

Norges Vassdrags- og energiverk (NVE) har forberedt saken og innhentet uttalelser fra fylkesmannen i Møre og Romsdal, Ørsta kommune, Volda kommune og fra Tussa kraft. Alle de forespurte unntatt Volda kommune har anbefalt forlengelse av fristen. NVE har også anbefalt at Ørsta Elverk får utsatt fristen for oppstart av arbeidet.

Olje- og energidepartementet har på grunnlag av disse tilrådingene ikke funnet grunn til å pålegge igangsettingen av arbeidet etter de opprinnelige fristene fastsatt i konsesjonen.

Olje- og energidepartementet forlenger fristen for oppstart av Nordaloverføringen. Fristen settes til 1. juli 1992. Anlegget skal være ferdigstilt senest 5 år etter igangsetting.»

39. Sør-Trøndelag Kraftselskap

(Utbygging av Skjærlivatn Kraftverk i Vikvassdraget. Planendring - fristforlengelse)

Olje- og energidepartementets samtykke
18. desember 1991.

«Vi viser til Deres søknad av 15. mai 1991 om planendring og brev av 10. september 1991 med søknad om forlengelse av byggefrist.

1.

Sør-Trøndelag Kraftselskap (S-TK) fikk 29. september 1989 tillatelse til å erverve nødvendige fallrettigheter for bygging av Skjærlivatn kraftverk. Det var opprinnelig Osen og Roan Kraftlag som søkte om konsesjon for utbyggingen. Kraftlaget ble imidlertid innlemmet i S-TK før tillatelsen ble gitt. S-TK har senere vurdert utbyggingsplanene på nytt, og funnet det ønskelig å gjøre visse endringer i forhold til det konsederte utbyggingsalternativ.

Den omsøkte endringen går ut på å flytte kraftverket fra utløpet av Skjærlivasselva til innerst i sør-enden av Granholvatnet. Inn-taket er planlagt flyttet fra eksisterende reguleringsdam ved Nedre Skjærlivatn til nytt inn-tak ca. 100 m nedenfor utløpet av Vestre

Skjærlivatn. Her vil det bli etablert et døgnreguleringsmagasin med en reguleringsshøyde på 2,5 m. Avløpet fra Nedre Sjørivvatn føres til Elgvikbekken via en tappeanordning som vil bli etablert i forbindelse med eksisterende overløpsdam. I stedet for rørgate i dagen langs Skjærlivasselvea er det forutsatt bygget en 600 m lang tunnel. Ved å velge tunnel-løsningen slipper man å bygge anleggsvegen langs Skjærlivasselvea. Vegbyggingen vil etter planendringforslaget begrense seg til en kort avstikker på ca 550 m fra riksvegen og frem til kraftverket.

Planendringen medfører at nedbørfeltet øker i omfang samtidig som fallhøyden vil bli redusert. I naturhestekrefter vil dette innebære en reduksjon på ca. 8-10 nat.hk. med en tilsvarende reduksjon i avgiftsgrunnlaget. Ved å velge tunnelloøsningen er det likevel antatt at produksjonen vil øke ved at falltapet reduseres.

En gjennomføring av prosjektet etter planendringforslaget vil medføre noe skade i Elgvikbekken, både ved tørrlegging av bekken og ved etableringen av inntaksmagasinet i Vestre Skjærlivatn. Fiskeinteressene i området er imidlertid betegnet som små.

Planendringssøknaden er begrunnet med større driftssikkerhet og lavere vedlikeholdskostnader. Et fjellanlegg er dessuten mindre skjemmende enn et anlegg i dagen og man slipper vegbyggingen langs rørgaten.

Søknaden har vært forelagt distriktet og fagorganer under Miljøverndepartementet til eventuelle merknader. Ingen av de berørte instanser har gått imot planendringforslaget.

Norges vassdrags- og energiverk (NVE) har avgitt sin innstilling ved brev av 1. november 1991 til Olje- og energidepartementet. NVE konkluderer med at den reviderte planen alt i alt vil være en bedre løsning enn den konse- derte, og tilrår at søknaden imøtekommes. NVE har utarbeidet utkast til nytt manøvreringsreglement hvor reguleringsgrensene for Vestre Skjærlivatn er innarbeidet. NVE har pekt på at de øvrige reguleringsgrensene i vassdraget samtidig bør bringes i samsvar med Statens Kartverks høydegrunnlag. Tidligere har disse referert seg til et lokalt utarbeidet høydegrunnlag. I gjeldende manøvreringsreglement har man ikke fulgt opp det faktum at 3,3 m av den tidligere tillatte oppdemmingen av Granholvatn/Øvre Vikvatn vil forbli utnyttet. Det er derfor foreslått at man korrigerer de oppgitte reguleringsgrensene i samsvar med den faktiske regulering.

Olje- og energidepartementet har ved brev av 1. oktober 1991 frigitt det reviderte prosjekt for behandling i Samlet Plan.

Departementet finner i likhet med NVE at

planendringen ikke innebærer noen overføring i henhold til vassdragsreguleringsloven.

Olje- og energidepartementet har heller ikke funnet det påkrevet å forelegge planendringforslaget for andre departementer enn Miljøverndepartementet. Miljøverndepartementet har ingen merknader til planendringen.

Olje- og energidepartementet finner etter en helhetsvurdering at den reviderte utbyggingssplanen vil gi en mer hensiktsmessig og miljømessig bedre utnyttelse av vassdraget. Departementet slutter seg således til NVEs innstilling og gir tillatelse til den omsøkte planendringen i samsvar med NVEs forslag. Den reviderte post 1 i manøvreringsreglementet vil etter dette lyde:

Reguleringsgrensene er:

Øvre Skjærlivatn:	
Øvre kote	262,8
Nedre kote	255,8
Reguleringshøyde	<u>7,0 m</u>

Nedre Skjærlivatn:	
Øvre kote	244,45
Nedre kote	234,45
Reguleringshøyde	<u>10,00 m</u>

Øvre Vikvatn:	
Øvre kote	107,8
Nedre kote	98,1
Reguleringshøyde	<u>9,7 m</u>

Granholvatn:	
Øvre kote	107,8
Nedre kote	103,1
Reguleringshøyde	<u>4,7 m</u>

Vestre Skjærlivatn:	
Øvre kote	229,0
Nedre kote	226,5
Reguleringshøyde	<u>2,5 m</u>

Høydene refererer seg til Statens Kartverks høydesystem.

Reguleringsgrensene skal betegnes med faste og tydelige vannstandsmerker som godkjennes av Norges vassdrags- og energiverk.

2.

Planendringssaken har gjort det umulig for utbygger å overholde post 4 i konsesjonsvilkårene om byggefrister. Sør-Trøndelag Kraftselskap har under henvisning til dette søkt om fristforlengelse på minimum 2 år.

I medhold av industrikonsesjonslovens § 2 tredje ledd nr. 3 og delegasjon gitt ved kgl. res. 28. juni 1946, jfr. kgl. res. 11. januar 1978 gis derfor Sør-Trøndelag Kraftselskap forlengelse av byggefristen med 2 år regnet fra dags dato.»

40. Trondheim Elektrisitetsverk

(Ervervskonsesjon for overtakelse av andel av Hedmark Energi A/S' andel i kraftverkene i Orkla)

Kongelig resolusjon 20. desember 1991.

Innledning

Den foreliggende sak gjelder søknad fra Trondheim Elektrisitetsverk om konsesjon for erverv av ytterligere andeler i Kraftverkene i Orkla (KVO). Trondheims Elektrisitetsverks andel av KVO har inntil nå vært på 35 pst. De øvrige eierne er Sør-Trøndelag Kraftselskap og Hedmark Energi A/S.

Trondheim Elektrisitetsverk har i brev av 4. november 1991 søkt om tillatelse til å erverve 45 1/3 pst. av Hedmark Energi A/S (HEAS), 30 pst. andel i KVO. Dette tilsvarer 13,6 pst. av hele fellesskapet og en kraftmengde på 170 GWh/år.

Etter overdragelsen blir Trondheim Elektrisitetsverk eier av alle anlegg og rettigheter som inngår i fellesskapet med 48,6 pst.

Overdragelsen er begrenset til en intern omfordeling av eierandelene i KVO. Departementet har imidlertid funnet at denne overføringen bør behandles etter industrikonsesjonslovens § 2 tredje ledd nr 22 om videre overdragelse av konsesjon for vannfallrettigheter. KVO innehar fallrettigheter og ervervskonsesjon i Orkla og Granavassdraget. Tillatelse til erverv, regulering og utbygging av Orkla og Grana ble meddelt KVO ved kgl. res. av 16. juni 1978.

NVE's innstilling

I sin innstilling av 4. desember 1991 uttaler NVE følgende:

«Overføring av andel i kraftverkene i Orkla

NVE har ved oversendelse av 13. november 1991 fra Olje- og energidepartementet mottatt søknad av 4. november 1991 fra Trondheim elektrisitetsverk (TEV) om tillatelse til erverv av andel i Kraftverkene i Orkla (KVO).

TEV søker om tillatelse til overdragelse av 45 1/3 pst. av Hedmark Energi A/S (HEAS)' 30 pst. andel ai KVO, tilsvarende 13,6 pst. av hele fellesskapet. Overdragelsen skal skje på en

slik måte at TEV etter nevnte overdragelse blir eier av alle anlegg og rettigheter som inngår i fellesskapet med 48,6 pst.

Det vises til kontrakt mellom HEAS som selger og TEV som kjøper (Vedlegg 1 til søknaden).

NVE har også mottatt søknad av 14. november 1991 fra Nord-Østerdal Kraftlag angående kjøp av 14 2/3 av HEAS' andel i KVO.

Eierforholdet i KVO blir etter dette følgende:

Trondheim Elektrisitetsverk	48,6 pst.
Sør-Trøndelag Kraftselskap	35,0 pst.
Hedmark Energi A/S	12,0 pst.
Nord-Østerdal Kraftlag	4,4 pst.

Styresammensetningen i KVO er i dag 3 representanter fra hver av partene. Etter overdragelsen av nevnte andel til TEV blir styrepresentasjonen endret til følgende:

Trondheim Elektrisitetsverk	4 repr.
Sør-Trøndelag Kraftselskap	3 repr.
Hedmark Energi A/S	2 repr.

TEV går inn som kjøper etter anvendelse av forkjøpsretten i henhold til § 12 i overenskomsten mellom partene i KVO (vedlagt i søknaden).

KVO innehar fallrettigheter og ervervskonsesjon i Orkla og Granavassdraget. Tillatelse til erverv, regulering og utbygging av Orkla og Grana ble meddelt KVO ved kgl. res. 16. juni 1978. Videreoverdragelsen utløser derfor konsesjonsplikt etter ikl § 2, 3. ledd, nr. 22.

NVE sendte ved brev av 15. november 1991 søknaden ut på høring til fylkesmennene i Sør-Trøndelag og Hedmark.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag uttaler i sitt svarbrev av 22. november 1991 at fylkesmannen ser det som en fordel at TEV øker sin andel i KVO, idet dette øker tilgangen på energi i Sør-Trøndelag. Fylkesmannen anbefaler derfor søknaden.

Fylkesmannen i Hedmark uttaler i sitt brev av 26. november 1991 at fylkesmannen har ingen merknader til søknaden.

NVE ser ingen betenkeligheter ved denne overføringen, da det her kun foretas en intern omfordeling av andelene i KVO. Vi anbefaler derfor at Trondheim Elektrisitetsverk får konsesjon for overdragelse av 45 1/3 pst. av Hedmark Energi A/S' 30 pst. andel i Kraftverkene i Orkla. Konsesjonen bør overdras på uendrede vilkår.

Vedlagt følger i retur et eksemplar av søknaden.»